

משה מלמוד ז"ל

משה – באמת ובתמים איש שכולו טלית של תכלת ובשל היותך שכזה אותו ומופת ודוגמא למעשה ולחברות באת עכשיו בברית השם עם טלית שכולה לבן.

ובגילך היפה – באמת צריך לנוח, לומר יפה שלום ולתת לדמעות מלמוד לשטוף את הפרחים שעל קברך. יקרת לי מאד משה.

משה משה איזה אדם – המוצא עכשיו את מקום מנוחתו בגן עדן של בורא עולם.

וכל משפחתך הגדולה והאהבת תזכור אותך תמיד רק לטוב, רק לטוב אמיתי שהוא נדיר בעולמנו.

תודה לך על הכל

הבת של השכן... אלתר ז"ל.

שרה'לה.

משה משה, איזה אדם...!

באמת – אדם אמיתי בכל נפשו ומאודו.

משה הוא איש שאין לי מלה אחת, אפילו קצה מילה רעה.

איש בלי הצד האפל, בלי הרוע, בלי תכונות קשות – פשוט אדם נדיר.

בשבילי משה הוא השיר "בפרדס ליד השוקת צל ערביים וירוקת" איש שכולו ריח עבודת האדמה, אהבת האדם ופעילות ציונית, קיבוצית – חרוץ ללא לאות.

בשבילי משה הוא אהבת חייה של פולה ז"ל היה צמוד אליה תומך בה, עוזר לה ופותח שולחן, כי הדלת היתה ממילא פתוחה, תמיד.

בשבילי משה הוא אבא לאורי ז"ל שסדק את נפשו באסון הנורא, הוא אבא לתמר שטפלה בו כמו בת הכי טובה בעולם, יום יום, שעה שעה. הוא אבא לצביקה בן כיתתי שהיה דואג לו ומקפיד לבוא בשמחות, בעצב, בשבתות. הוא אבא לארה'לה הצעיר שבנה לו משפחה יפה – והביא נחת למשה.

בשבילי משה הוא סבא לגל ואיריס, לליאור ז"ל ששוב סדק ושר את נפשו, לנוגה, לזוהר, לבנות של צביקה, לבנות של ארה'לה – ואח"כ משה הוא רב סבא – ואז באה עייפות, וכבדה הראייה, והאופניים נעמדו בפינה, ונסגר הבית שהיה תמיד פתוח למשפחה, לאורחים, לעולים מרוסיה, לחברים מהקיבוץ, למתנדבים מכל העולם ומשה פרש לבית אחדות והמתין – עד שיבוא יומו לשוב ולהיות שוב עם פולה אהבת נעוריו, חייו עד עצם מותו.

בשבילי משה הוא שכן נדיר לאבי ז"ל שהרימו מכל מצב של נפילה, מעודד אותו, משוחח, מבקר, מכניס שטרודלים של פולה ז"ל ואיריש קרים – יין מיוחד למשפחת מלמוד.

